

handling, og om det har været ventetiden frem for grundsygdommen, der med overvejende sandsynlighed har forårsaget forværringen af sygdommen. Såfremt det må anses for overvejende sandsynligt, at forværringen af patientens sygdom (vækst i tumor) som følge af ventetiden medfører en fysisk skade, f.eks. forlænget sygeleje eller mén, kan der ydes erstatning herfor efter reglerne i erstatningsansvarsloven.

Hvis det må anses for overvejende sandsynligt, at væksten er årsag til, at patienten bliver uhelbredeligt syg eller dør, og ventetiden må anses for at have forårsaget dette, kan der blive tale om langt større erstatninger og erstatning for tab af forsørger end den i lovforslagets bemærkninger anførte méngodtgørelse på 30.000-60.000 kr. for det psykiske ubehag ved prognoseforringelsen.

Såfremt det kan godtgøres, at visse kræftsygdomme udvikler sig hurtigere end tidligere antaget af kræftforskerne og dette har betydning for patienternes overlevelsesh prognose, vil det generelt indebære, at flere patienter vil kunne få erstatning efter lovforslaget. Patientforsikringen har ikke mulighed for at vurdere, hvor mange patienter der i så fald vil kunne få erstatning, eller hvor store erstatninger der i så fald vil blive udmålt, herunder om erstatningerne derved samlet set vil nå en anden størrelse end angivet i be-

mærkningerne til lovforslaget. Det bemærkes herved, at det i lovforslagets bemærkninger anførte skøn over erstatningernes samlede størrelse ikke tager højde for tilfælde, hvor patienter får udmålt langt større erstatninger end méngodtgørelse på 30.000-60.000 kr. for det psykiske ubehag ved prognoseforringelsen. Dette er også angivet i bemærkningerne.

Afslutningsvis bemærkes, at Patientforsikringen ikke i øvrigt finder anledning til at korrigere eller udbygge sine bemærkninger, således som disse er gengivet i ministerens besvarelse af udvalgets tidligere spørgsmål.«

Jeg finder på den baggrund i øvrigt ikke anledning til at korrigere eller udbygge mine tidligere besvarelser af spørgsmål nr. 1-4, 11-17, 21, 22, 25, 27, 28, 32, 34, 48, 50, 52 og 54.

Jeg finder derimod anledning til at minde om, at det lovforslag, som Folketinget skal tage stilling til, udelukkende vedrører det helt specifikke og isolerede spørgsmål om udvidelse af dækningsområdet for den gældende patientforsikringsordning til også at omfatte de 91 patienter, hvis sager har været – eller skulle have været – behandlet af Sundhedsstyrelsen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1749 af 21. december 2006 om behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v.